

[Camre]

De hidtidige energifgifter har på forskellig måde påvirket det hjemlige energiforbrug, men udviklingen i forbruget af de forskellige energiformer har ikke været identisk. Energiforbrugets sammensætning er jo i øvrigt bestemmende ikke blot for udgiften til brændstof, men også for anlægsinvesteringerne, og hvis ikke stigningen i elforbruget bremses, vil der inden for få år blive behov for investeringer i nye elværker. Det er også en udvikling, som vi ønsker at undgå, og det er begrundelsen for den udformning, som afgifterne har fået.

Jeg vil godt have lov til at nævne nogle tal for, hvorledes energiforbruget har udviklet sig. De er beregnet som bruttoenergiforbruget, altså forbruget af det råstof, der medgår til at skabe energien, og der er korrigeret for de klimaforskelle, der har været i de enkelte år.

Går man ud fra 1975 og sætter det lig med 100, har udviklingen i forbruget af el været fra 100 til 135, altså en 35 pct.s forøgelse. Ser vi på energi til opvarmningsformål, har forølgelsen kun været på 4 pct. Procesenergi er steget med 19 pct. og energi til transportformål med 11 pct.

Det er klart, at vi på den baggrund må ønske, at den relativt store forhøjelse af elafgiften vil være et incitament til at spare mere på elektriciteten, til at anskaffe udstyr med lavere elforbrug osv.

Nedsættelsen af gasafgiften har klart det sigte at fremme tilslutningen til gasledningsnettet af hensyn til den kommende naturgasforsyning, og charterafgiften er bestemt af ønsket om at nedsætte forbruget af udenlandsk valuta.

Jeg har noteret mig, at ministeren er opmærksom på det likviditetsproblem, der kan opstå for erhvervsvirksomheder med særlig stort energiforbrug, som følge af disse afgifter. Der er jo en refusionsordning, som også omfatter de forhøjelser, vi drøfter her i dag, men den løser ikke i sig selv likviditetsproblemet, og jeg finder det derfor meget tilfredsstillende, at regeringen vil etablere en fremskyndelse af tilbagebetalingen af energifgifterne for den gruppe af virksomheder, der har dette særlig store energiforbrug.

Jeg kan på denne baggrund på den socialdemokratiske gruppes vegne give tilslutning til en positiv behandling i udvalget af de foreliggende forslag.

Ellemann-Jensen (V):

Regeringen har sagt, at formålet med energifgifterne også er at begrænse energiforbruget, men det er nu vanskeligt at se noget klart energipolitisk sigte i denne buket af afgiftsforhøjelser. Det gælder både, når man ser på det mere generelle spørgsmål om det totale omfang af den danske energibeskatning, og når man ser nærmere på regeringens enkelte forslag i denne buket.

Danmark har jo i dag på flere områder, ganske specielt når det drejer sig om olien, det stærkeste skattetryk inden for EF, og for benzin ligger vi klart med i toppen. Og når man så ser på, hvordan udviklingen har været i de enkelte EF-landes skattetryk på energi siden 1973, viser det sig, at Danmark rent faktisk er det land, der har givet sig selv langt det største skattechok på energiområdet.

Der er endda tale om meget iøjnefaldende forskelle mellem den måde, hvorpå vi i Danmark har anvendt skattevåbenet mod energiforbruget, og så den måde, hvorpå andre EF-lande har anvendt dette våben. Det siger også sig selv, at Danmark står over for en særlig stor opgave, og at der derfor har været god fornuft i at give dette skattechok. Men så må man også erkende, at sådan et chok virker kun første gang, og det er f.eks. vanskeligt at se, hvordan det vil få en væsentlig forbrugsbegrænsende virkning, at man nu lægger 10 øre på den benzin, der koster snart 5 kr. literen.

Med de afgiftsforhøjelser, der bliver foreslået her, vil Danmark yderligere fjerne sig fra de afgiftsniveauer, som er gældende i de øvrige EF-lande, og det sker samtidig med, at man i EF er begyndt at arbejde for en harmonisering af de enkelte medlemslandes afgiftsniveauer på dette område for at begrænse forvriddninger i produktions- og handelsmønstre. Jeg vil da gerne spørge ministeren, om han ikke er betænkelig ved, at vi nu her på endnu et afgiftsområde er ved at distancere os meget klart fra de lande, vi gerne skulle søge en harmonisering med.

Venstre kan ikke acceptere regeringens forsøg på at gøre det energipolitiske sigte med disse afgiftsforhøjelser til det væsentlige. Vi må opfatte afgiftsforhøjelserne som først og fremmest en rent fiskal foranstaltning -